

Umut Bekler Bizi

Yaşar Özmen

*Saklan, şu denizin gürültüsünde ıslanalım, aklımız linç
Adımızı silelim şuradan, bilmezsin kim vurduya gitmesin
Göğsümde kara saplı satır nöbeti, ağrı delisi değme gitsin
Kurtul gidelim, ayaklarım dağınık bak, umut bekler bizi...*

Üçüncü Sayısal Sürüm 2025

Umut Bekler Bizi

Yaşar Özmen

*Dokunduysan yüreğine
Tat bıraktıysan damağında
Kattıysan neşe sözlerine
Anılar yazdıysan gözlerine
Beklenmedik bir anda
Sen bilmesen de
O seninle göz göze
Kalp kalbe bilesin...*

Kitap, Kapak Tasarım: Y.Özmen
E-Kitap 1. Sürüm 15 Mayıs 2020
E-Kitap 2.Sürüm Mart 2021
E-Kitap 3.Sürüm Ekim 2025
ISBN No:978-605-74589-0-2

Yaşam Öyküm

1964 yılında Eskişehir'in Mihalıççık ilçesi Kızılörüklü köyünde doğdu. 1985'te Kuleli Askerî Lisesi'ni, 1989'da Kara Harp Okulu Makina Mühendislik bölümünü bitirdi. 2007 yılında Selçuk Üniversitesi'nde Yönetim Organizasyon konusunda yüksek lisans yaptı. 2014 yılına kadar yöneticilik ve bilgi yönetimi konusunda değişik görev yerlerinde çalıştı. 2014 yılında emekli oldu. Bilgi yönetimi, iş sağlığı ve güvenliği, gayrimenkul değerlendirme gibi özel uzmanlık alanlarına sahiptir. 2011 yılından beri sanat bilimi, dil bilimi, resim, öykü, deneme ve özellikle şiir üzerine çalışmalar yapmaktadır. Anadolu Üniversitesi AÖF Türk Dili ve Edebiyatı öğrencisidir.

Yayımlanan Kitapları:

Bir Damla Suda Halkalar, şiir kitabı, Temren Yayınları 2018

Saf Sanattan İnsana, Şiir Çözümleme Tekniği ve Şiir Eleştirisi, Sanat çözümlemesine yönelik kuramsal kitap, Trend Yayınları 2018

Şiir-Sanat Çözümlemesi (Sanatsal Denemeler-2) E-KİTAP, Ekim 2025

Sanatsal Denemeler-3, E-Kitap, Mart 2021

Dilhan, Belgesel Nehir Şiir, E-Kitap, Ekim 2025

İmgelem-İmge-İmgelem, Vedat Günyol Deneme Yarışması Seçici Kurul Özel Ödülü 2020, (Sanatsal Denemeler-1), e-kitap, Ekim 2025

UMUT isimli şiiri, Güncel Sanat 11. Kaygusuz Abdal Seçici Kurul Özel ödülüne; **MASAL DAĞI** isimli şiiri 17. Yunus Emre Şiir Yarışması Üçüncülük Ödülüne uygun görülmüştür.

ŞİİR SARNICI (e- dergi)'nin, kurucu, yayıncı ve yöneticisidir.

Sardunya Zamanı Şiir Seçkisi, Türk Dünyası Şiir Seçkisi, Şiir Kalbimizde Şiir Seçkisi ve Nar Öykü/Şiir Seçkisinde yer almıştır. Deneme, makale, öykü ve şiirleri, yazın dergileri ile diğer yayın ortamında yayımlanmaktadır.

AÜ AÖF Türk Dili ve Edebiyatı Öğrencileri "Edebiyat Çalışmaları Şiir Kitabı-1 de (Bir İdik Bin Olduk 2024) yer almıştır.

İÇİNDEKİLER	:
Giriş.....	7
Umut Bekler Bizi.....	9
Sevmek Yük Gelir Ölüme.....	10
Uçurtma.....	11
Kum Taneleri.....	12
Bir Yarım Bir Yanım.....	13
Öğrenecek Çok Şey Var	14
Dört Ayaklı Bulutlar.....	16
Çekebilir misin Temize.....	17
Pışmeli İnsan	18
Körükörüne.....	19
Sözüme Doğru.....	20
Ol	21
Ölesiye Baygın	22
Aslan Hasadı	23
Kaygı Atlası.....	24
Akşamüstü.....	25
Öykü.....	26
İsterim.....	27
Ölçü.....	28
Nagehan.....	29
Yaşamak Yaşatmak gibi.....	32
Kusursuz İbadet Çarşısı.....	33
Umut.....	34
Şiir.....	36
Yokluğunla Başbaşa.....	37
Uzaklığın.....	38
Vevüs'ü Soluyalım.....	39
Yedi Tepe	40
Duvar.....	42
Yangın.....	43
Menemen'den Çankaya'ya.....	44
Marmaris	46
İzmir Akşamları.....	48
Biraz Sen Biraz Ben	49

Şairimin Yeni Yetme Hâlleri.....	50
İki Yaka.....	51
Sinama Beni.....	52
Antetli Boşluk	53
Kırıklar.....	54
Düğüm.....	55
İt İzi.....	56
Külkedisi.....	57
Can.....	59
Şark Yarası.....	60
Uzak Beklenti.....	61
Mitoloji.....	62
Mankurt.....	63
Masal Dağı.....	64
Yenilik Öfkesi.....	65
Aidiyet.....	66
Sus.....	67
Kadın.....	68
Susma Nöbeti.....	69
Beklersin.....	70
Milattan Önce.....	72
Salgın.....	73
Keder.....	74
Pusu.....	75
Kurgu.....	76
Biz	77
Yüzünüze Gül Takın.....	78
Bezirgan Semti.....	79
Bir Şey.....	80
Kostrato.....	81
Senia.....	83
İsimsiz.....	85
Yaş Dönümü.....	86
Benle Bize Gidelim.....	88

Giriş

Güzelidir yeni basılmış kitaptan burnumuza düşen kâğıt kokusu. Yeni bir yapıt, henüz doğmuş bebek gibi yumuk gözleriyle gülümser yazarına. Hazla birlikte güven verir bir süre ona. Üzülür bir taraftan, şiir sanatı bu kadar ilgisizliği hak eden bir sanat mıdır, diye. Ne basımevleri karşılıksız basar kitabını ne de okurlar istekle satın alırlar. Asıl sorunsa, emeğinin müteahhit yayıncıların elinde heder olması, güzelim kitapların kimsesiz kalmasıdır raflarda ve stantlarda... Emeğin raflarda kimsesizliğini gözlemektense, sürekli erişimde bulunabilen bir sanal platformda bulundurulması tercih edilmeli mi? Evet, bence tercih edilmeli... Ben öyle yapıyorum. İki kitabım basılı olduğu halde bunlar, e- kitap olarak herkesin erişebileceği bir sanal platformda yayındadır. Diğer kitaplarımı da e-kitap olarak yayınlıyorum.

Bilgiye, bilime, sanata verilen değer kıtlığı ve bunların üzerine gidilme seyrekliği kaygılandırır yazar-şairi. “Şiir işte! Nargile tütünü kadar gözde olamaz tabii” deyip kızır için için. Sonra sorar; ben bu kadar yükü neden yükledim şu sayfalara? Buna karşın hiç acımaz emeğine. Çabasının altında başka bir gerçeklik yatar; hem de önemli bir gerektir bu.

Şiir; yenedünyayı, çağdaş insanı ve aralarındaki ilişkiyi farklı biçimde anlamlandırma, görme, duyma, işitme, sezme işidir; var olandan ve kavranabilen dış gerçeklikten yeni görünüşler, anlamlar ve resimler üretmektir.

Çağdaş sanat yaklaşımı, belli bir şiirsel ortamı dikte ediyor görünmektedir; oysa puslu bir şiirsel ortamı kucağımıza attığını şimdilik söyleyebiliriz. Bu yaklaşımlar; yenilik budalası, imge kalabalığı, dil cambazlığı, hatta şiirin dil matematiği olduğu yorumlarına yöneltmektedir henüz artalan bilgisi yetkin olmayan şairleri. Dostlar, şiir sanatı dil ve düşün evrenidir, sanatsal yaratıcılığın temel krateridir, imgelem bilgiyle beslenir duyguyla tetiklenir, zekâyı yorumlanır, yetenekle görünüşe taşınır. Sanatsal yaratıcılık; sevgi, bilgi ve onun sağladığı imgelem düzleminde açığa çıkar. Ne olur bu günkü bilgi birikiminizle dünya şiir tarihindeki kavram ve kuramlara şöyle bir bakınız. Bir kısmının sizin bilginizin gerisinde kaldığını, eskidiğini bir süre sonra göreceksiniz. Sanatın, yaratıcılığın ve sanatta yeniliğin ilk hareket noktası kendine güvendir. Bu güven, sadece ve

sadece bilgi ve bilginin mantıksal yorumu ile sağlanabilir. Bu yüzden yazılmış şiirlere benzemek değil; kendi şiir dilimizi kurmak olmalı tüm çabamız.

Çağdaş sanat, var olana öykünmekle sanat üretme anlayışını yıkmıştır artık. Bu anlayış, var olanı yeniden anlamlandırma, ilişkilerden yeni varlıklar keşfetme, yaratıcılığın sınırlarını zorlama, zekâ ve farkındalık yaratan yeni biçim/duyuş/seziş olanaklarını temel almaktadır. Durum böyle olduğu zaman okumadan, bilgiler arası eşgüdüm ve ilişkiyi çözmeden sanat üretmek, bir anlamda öykünmek dışında sanatsal değer taşımayacaktır. İşte bu yüzden bilgi ve bilgiler arası eşgüdüm ve çözümü içselleştirmek durumunda olduğumuzu artık kabul etmeliyiz. Bu da ancak ve ancak sanat bağlamında; insan, yaşam ve evren arasındaki ilişkiye bilimsel yaklaşımla çözmek ve yerleşik kuralların sınırlarını yıkmakla olasıdır.

Sanatsal yaklaşımlar, günümüz şiir önderleri ve düşünürler; şiire nasıl bakarlarsa baksınlar ben şiirde kalıcılığı, estetik ve şiirsel değer varlığını; yaşamsal ve vazgeçilemez öğelerin ağır ve felsefi olarak görünüşe taşınmasında buluyorum. Anlamsal derinliğin, anlatımın ve şiirsel ezginin; okurdaki imgelem uzamını zenginleştireceğine, şiirdeki lirizmi daha düzeyli oluşturacağına inanıyorum.

Dünyanın en güzel ve yüce duygusu sevgidir. Sevgi ise güzellik karşısında büyüyen bir duyumsama eylemidir. Pek çok düşünürün söylediği gibi sanat güzeli görünüşe çıkarmak, insanı güzel ve yetkin ruha taşımaktır. Sonuç olarak insanda sevgiyi ve yaşam sevincini yaratmaktır. Sanat sevmektir; sevmekse şiirdir, şiirselliktir.

Yaşar Özmen, Eylül 2025, Narlıdere

UMUT BEKLER BİZİ

Selâm duran geceye bilirim, ellerin var kınalı gibi
Etten heykeller el birliği, elleme sicimleri elinde
Beşik kertilmiş ölümler, yetişemem emzikli bebeler işte
Aklın yok gibi görürüm, sırtında mimar, kıvırcık tilki
Kınından çekilmiş acılar demlenir, olsun, alışık kelleimiz
Sendin orada, bir ayıp açar, bir ayıp kapardın bilirsin
Durma, kırılmaz kemiklerimiz, hedef olalım çünkü gibi
Tarih keyifsiz yolu kesilmiş, bir kin ki deme gitsin
Bir gizlisin bir gizli, belki bizsiz öyküler çatılır şimdi
Uyur uyanıksın görürüm, uyurken gülüyordun ne güzel
Kalkıp gidelim, aklım dağınık bak, gecelere götür bizi

Üşüşmüş sinekler, arıdan bal söker gibi göremezsin
Çakal sürüsü dünün yakasına ilişik, sezemez önünü
Gir koluma yürüyelim, yolunuz yol değil; hem de sisli
İri kelepçe, çok iri, sus, içinde büyüt, ıska geç düğümü
Bir direnir bir alışırız, alışkılarımız sersem tutkal gibi
Sağımız solumuz boynundan sürgün, akıl irisi
Bir öylesin bir onunla sevgilisin, bilen bilir kimsin
Engel engele ekli geçersin gördüm, sen bilirsin işini
Gel desem bize, buralarda adından vururlar seni
Bizim gibi bilme, kısır laleler ısırır keskin dişli
Barbut oynuyorsun bu iyi, üterler dilinden dinle
Bugün günlerden sessizlik, acı doğrar fırtına bizim gibi
Üşüyorum gidelim, gözlerim dağınık bak, sabah bekler bizi

Saklan, şu denizin gürültüsünde ıslanalım, aklımız linç
Adımızı silelim şuradan, bilmezsın kim vurduya gitmesin
Göğsümde kara saplı satır nöbeti, ağırlı delisi değme gitsin
Kurtul gidelim, ayaklarım dağınık bak, umut bekler bizi...

Kasım 2019

SEVMEK YÜK GELİR ÖLÜME

Taze ışıık yumuk gözlerimizde
Acemi nefesle ayyuka değerse eğer
Yürürlüğe girer şu öykü, işte bizim sevdamız.
İki kör kapı, ödül yüklü loş tünel
Uçtan uca varışımız tez erimli davamız
Altın sarayların al duvaklı gelini olsak bile
Ne çıkışında ne bitişindeyiz
Ortak öykünün iki ucunda
Oylum ömürlü sahtiyan kelebekleriz.

Aklın peykine asılıysa saf denge
Donsuz şu kürenin kevgir kucağında
Küheylan olmak ne haddimize
Hüznümüze beden biçilse belki
Kızıla ustura vuran yine eylül, bizim yazgımız.
Eller yanlarımızda bir de demli sesimiz
Bir dem gelir her dem gideriz
Umut yük değildir sevdaya, biliriz
Beklemek de öncelik değil özleme
Sevmek yük gelir ölüme, kimseyi beklemeyiz.

Ahdimiz, gücümüz, sür gitsin yüz güzelliğimiz
Zırlı bir muhripse ağırlık merkezimiz
Bu umut bir şeylere gebeyse şu örende
Genlerimizi taşıyan bir can ya da canan gibi
Bir duyumsama, bu görme, duygulanım
Kırılma noktamız nefrete kalkansa eğer
Rahvandır zaman, bizim için beklemes
Biliriz göz göze gelmeler sığmaz sözlere
Safrandır özlemler, bu duygu anaforu, ruhsal denge
Sevmek yük gelir ölüme, biz yine severiz...

Eylül 2018

Senin gözlerin değil mi bunlar
Ne güzel özetliyor Venüs'ü

UÇURTMA

Biz uçurtma yapacaktık daha güneşten
Tahta kamyonlara yükleyecektik ısıklarımızı
Yeni dünyayı boyayacaktık yüz akıyla
Nuh'un gemisine binecektik umudumuz tayfa
Yarım elma, kızıl elma düşlere doğacaktık
Ve dünyayı tartacaktık adalet gövdesinde...

Biz uçurtma yapacaktık daha güneşten
Gökyüzünü boyayacaktık tebessümle
Kuyruklu yıldızdan ipimiz olacaktı
Körpe avurtlarımızda yelimiz
Aydınlık dağıtacaktık dört yöne sevgi gibi
Büyükler gölgelerine hesap sorsun diye...

Biz uçurtma yapacaktık daha güneşten
Darağacı kurulmasaydı düşlerimize...

Mayıs 2018

Ah şu kılıfı hazır ölçüler
İlk bakışta seni ölçüp biçerler...

KUM TANELERİ

Bakışlarımda güvercinler uçururdum
Sözlerimde beslerdim yılıkı taylarını
Masal ülkesiydi çocuklar yüreğimde
Üstü sende kalsın derdim gökyüzünün
Sırçalı kaygıya vurulmadan önce...

Özgünlüğe alkış yağmuru indirirdim
Delidolu geyikler koşardım özgürlüğe
Örtüsüzdü yüreğim kar beyazı gülüşlere
Sehere bakışımda erirdi çivit mavisi
Özlemim denizlere gebeydi, bulut olurdum
Façalı seviler veresiye olmadan önce...

Solumda cömert öykü, önümse çıkmaz
Geldim de geçiyorum süregiden kavgadan
Ne sevgili tayfam ne özlem ufka değeri
Ak vurgun gözlerimde, işte çattım hançerimi
Bahar ateşi zincire vurulduktan sonra...

Asrın nesnesiz kapısı, akan yıldız yalnızlığı
Bitimli gecenin beşiğinde kum taneleri
Saçılıp ritimsiz ezgide eridikten sonra...

Nisan 2019

*Diktiysek şu atlas denize birkaç çiçek
Gelen de geçen de koklayıp geçecek
Verdiysek bir tutam umut, bir demet tebessüm
Ne güzel olurdu
Koyabilseydik gözlerine biraz da gelecek.*

BİR YARIM BİR YANIM

Nereye varımı yüklemişsem
Ve ne zaman göğsüne baksam dolu dolu
Eksiktir bir yarım
Eğiktir senden yana bir kaşım
Bir yanım mantık toplarken daldan
Bir yanım duygu ödünç alır Kaf dağından
Bir kaşım elini kaldırsa
Diğer kaşım senden yana davalı
Gözlerinde bir ışıltı görsem
Sevincim uçuşa hazır tamda ağırlık noktamda.
Hangi zaman şımarsam mutluluktan yana
Ağlamaklı bir yol geçer önümden
Çiğnemekten korkar gözlerimi saklarım.
Bazen bir ebabil, bazen bir baykuş
Oturur aha şurama alacaklı gibi
Sevmek bu kadar mı ıssız
Görmek bu kadar mı uzak renkleri?
Ne zaman kalbimi sersem şu masaya
Noksandır gülüm diğer yarım.
Bakışından akan su berraksa tebessüm gibi
Dağılır kasavet tamda ağırlık noktamda.

Mayıs 2018

ÖĞRENECEK ÇOK ŞEY VAR

Öğrenecek çok şey var be ustam
Öğrenecek çok şey var nasırlı ellerden
Kuralım ortaya dilden dile bir sofra
Dökelim kederleri, keşkeleri
Var gitsin, üstümüze sarmayalım
Memleketime abanmış gamı kederi
Bırakalım sözcük sürüsünü şairlere
Gönlün pazarına panayır kursunlar
Biz bu akşamüstü, şöyle
Acılı sızılı tumturaklı bir neşe kuralım
Bir yanda kavun, diğer yanda tarator
Sonra iki kadehlik aşk has komşumuz
Bir de yalnızlık çarşısı, üzerinde palmiyeler olsun.

Öğrenecek çok şey var birbirimizden
Oturalım dize diz, sağlı sollu
Değelim gökyüzüne parmak uçlarımızla
Kursun özgürlük saçaklı otağını
Biraz tebessüm çağıralım yeryüzüne
Yanında göz yaşı da olsun
Düşleyelim özlediğimiz günleri
Gelmeyecekse ayağımıza kendiliğinden
Biz varalım çizmelerimizle.

Öğrenecek çok şey var acılarımızdan
Her acıdan bir şehir kurar gibi
Şöyle bir masa kuralım
Adı memleketim, üstünde gökyüzü olsun
Yeryüzü bir yana çekilsin, acılar kınına
Büyüdükçe uyumayı öğrenir gibi
Şehvetimiz Şahmeran'a masal olsun.

Sal sürüleri, var pusuya ustam
Çekilecek çok acılar var, avcılarımızdan...

Temmuz 2019

Kazın ayağı öyle değil derler ya
Öyle değil işte; yüzer gezer

DÖRT AYAKLI BULUTLAR

Şirret şimşekleri besler nasırlı avuçlarda
Baş üstünde süzülen şu çılgın bulutlar
Yağmursa bahane çiler geçer, toz bulanır
Her yer sarı, kuru otlar, dört mevsim, dört iklim
Yaşamları uyutmuş boz bulanık inançlarda.

Kıvılcım özler şimşekler, elinde mızrak
Çocuklar, kadınlar, acı barut kokuları
Gözlerinde afyon ateşi, sevgiyse kofdil
Boyar hırsla gökyüzünü, fırçası ehil
Bir yarıya daha karanlık, boya, buhur, peçe
Cenge cepkeni hazır kadınlık saflarında.

Dört toynağı atının, dört vuruşu toprağa
Tırıs her basışta, boşalır, çözülür, ezilir
Eksiği suçundan süslü kafa taslarında
Dört paraya kırk haydut besler usu
Ceberut bir geçmişe yaltaklık kutsal görev
Gün yüzü görmemiş, dört görkemli yaşamlarda.

Nalbant nallama yerine, dörtnal dört toynağa
Gerilla zekâsı, doğaya kanun koyar kasıklarında
Dört kültür dört fırtına, ölüme yenilikçi devrim
Böyle mi okunmalıydı, bilime ne gerek dört kitabında.

Düzgüler üstünde güneş var ey dört ayaklı bulutlar
Kur devrim giyotinini, aklın evrimine özlem var.

Mart 2014

Ne güzel insanlar yaşar
Çakıllar arasında beton aşklara inat.

ÇEKEBİLİR MİSİN TEMİZE

Çekebilir misin temize
Yüreğimdeki karalamaları
Kâğıt kalemi alıp yan yana?

Aydınlatabilir misin pırıl pırıl
İçimdeki akşamları
Gündüzü geceyi koyup bir aynaya?

Tutabilir misin bakışlarımı
Seyrederken kayan yıldızları
Ayla güneşi taşıyıp kucağıma?

Ekim 2013

PIŞMELİ İNSAN

Toprak olup pişmeli insan
Yayvan ağızlı bir güveç kırmızısı gibi
Dikilip Güneş'in alnacına
Çakmak çakmak açmalı mahyasını
Ve ıslaklığıyla öpmeli varlığın bedenini
Yaşamak bedelse sevmek ahtım demeli.
Bakmalı ufkun kızılığına ağız dolusu
Göğü öykülerin en kalabalık kenti olmalı.
Doğmalı her sabah umutların en ağırlısına
Kabak çiçeği sarısına ya da bir melisa alına
Vurulmalı gözleri alabildiğine güleç.

Oturmalı kehribar bir yüreğe nazlı nazlı
Seslenmeli fısıltıyla kösnül kösnül
Umutun yaylasına serilircesine
Dar gelmeli şu gökyüzü biçemine
Sığıntı kabını sıyırmalı üstünden
Seslenmeli sevince her yolcu gibi tebessümüyle...
Vurmalı suların en sessiz kanayan yerlerine
Sevmek varlığından yana huzurlu
Hüzün zenginliğinde saygın durmalı
Toprak gibi pişmeli kucaklaşmalar
Sabah her yeni umuda filizlendiğinde
Kırılmalar daha zor olmalı, inceldikçe
Sevginin mayası ne gökte ne yer
Her insan gibi insanlık hallerinde
Tensel, tinsel dengede aramalı
Pişmeli insan, öyle bir pişmeli ki
Ölüm geldiğinde bile
Elinde iki karanfil, kapı önünde beklemeli...

Eylül 2018

Sen öl ölebildiğince kardeşim
Ben senin için çok güzel üzülürüm...

KÖRÜKÖRÜNE

Kalleş bir egemenlik kaygısıdır süregiden
Derilir, değilir kapı gerilerinde
Esintisi, alevi kabzalarda apayrı
Ne güneş kültündendir kaygı
Ne insan ukdesindendir saygı
Ne şahbaz ne de şahmeran saltanatı
Mistik yarı felsefeden yontulma
Sarışın çağa bağısız örümcek ağı.

Şu ölçüm ki ne ölçüm akıldan gayrı
Ne terazi teraziliğinde adil
Ne dara daralığında ehil
Ne de yük ağırlığına kefil
Alışıldık bir kavgadır işte süregiden
Manşon körü körüne, piyon körü körüne
Sokaklar öteberilerle örülü, al vur ötekini berikine
Kültür tayfıdır bölük bölük düşen
Tarih doğum yapıyor
Fırtınası, tırpanı entelektüel birikime.
Zapturapta yaşamalar, yatırımsa ölüme
Mazbutun etinden soyulmuş
Bir yığın kemik üstünde.

Haziran 2018

Atlas kaftanlar gördüm asıl adı korkuluktu
Cömert yokluklar sevdim göbek adı çokluktu...

SÖZÜME DOĞRU

Ne uzun bir tükeniştir
Sözcüklerin bile incelerek
Uzayıp gittiği ince yolda
Süzülerek özüme doğru.

Ne sunturlu bir duyumsamadır
Duyguların bile süzülerek
Kırılıp gittiği ensiz yolda
Hızlanarak sözüme doğru.

Ne yoğun bir tutkudur
Önemli düşler sürüsü gibi
Güneşin bile tutuklanarak
Kararıp gittiği nedensiz yolda
Aydınlanarak gözüme doğru.

Mayıs 2013

OL

Ne iki dudağımız hükmeden
Ne örekemiz kerpeten
Ne de düşümüz pazarlık konusu
Ne tacımız var başımızda
Ne baş gardiyanınız memleketin
Ne de yolumuz kuşkuya sergen
Her yol bir yoldur sonlu değilse
Her varış bir duraktır adı sevgiyse
İster ırak ol ister yakın
İster siyah ister beyaz
Yahudi ol, Hristiyan, Müslüman, Ateist ol
Ha sağdasın ha sol kulvar
Devrimci, sevic, korumacı
Kim bilir yolsun yolaksın belki bulvar
Erkek ol kadın ol
Şiddete yaltaklığın, teröre kaltaklığın
Nefrete kolçaklığın, insana kaypaklığın yoksa
Mevlâna deyişi "...gel..."
Aklımın serpuşu ol.
Ne ayırır kenara koyarım
Ne kayırır başa sararım
İnsansın, başım üstü sayarım.

Aralık 2018

ÖLESİYE BAYGIN

Düştüğüm yol, tırnakladığım toprak
Bu raylar, şu göndersiz gemi
Ahtını çekip alsaydı
Atsaydı çapasını
Limanına aklın
Kırılır mıydı böylesi
Ön dişleri çağın?

İskeleti kuruntu
Eşzamanlı karışım
Güherçilesi uygarlığın
Mayalar mıydı böylesi
Bedensel bir yığın?
Kıtlık esnafı, egemen yüzler
Çomaksız kentte şimşir kaval
Olabilir miydi neslinin
Otağına böylesi hırçın?

Uzun Oğuz uykusu mu ne
Tatlı tatlı uyuyor ölesiye baygın?
Şubat 2014

Yollar, uzaklıklar, yaşanması yıllar; an sürer
Kapanır aralar, ıraklar sığar kurşun küreye
Azalır özlemler, gidilecek duraklar; kucaklar
Varılası yıllar, büyüyen ıraklıklar yürekten yüreğe...

ASLAN HASADI

Gün mor gündür ya dostlar aslan hasadı işte
Zihnimi koyun şu kefene ufuklara hor bakalım
İnsan olmanın ağırlığı gelip konarsa şakaklara
Gün bugün koruktur sürmeli bir madalya gibi
Şu çaresiz analar ki bağ bozumudur ömrünün
Çağırın bütün dünyayı gökyüzüne onursuz bakalım
Gün mor gündür dostlar filizlerin kıyım zamanı
Zihnimi iliştin şu tabutlara ufukları ıslayalım.

Ekim 2018

Genç kız kıvranışı gibi bir davetti
Belli ki yaklaşımtı cinayet saati

KAYGI ATLASI

Kadim tayfım her sabaha sağanak gölgeler
Kaygımı durular palazlanmış leylak morunda
Yollar uzadıkça uzar, kurnazca daralır ufkum
Var gitsin yoluna eğleşme, başımda kavak yelleri
Umurumda mı yangınla dövmelenmiş çeperlerim
Onulmaz bir kere kaygı nöbetine dadanmışsa utkum
Ne de olsa gideri var, durduk yere bölünmez ki.

Taze uygarlığa vurulan sağanak gölgeler
Kaygımı perçinler tarazlanmış yoksul korunda
Didindiğim, acının telvesine sarındığım çepeçevrem
Söylentilerden soğurma bir öykü pençesinde
Ne kalelerdi teslim aldığım, burçları mum kokulu
Kaygı burcum, duvarı hunharca yıkılan her hücrem
Horon teper harman yerinde, uzanmış elleri ciğerime
Var gitsin, gıdım gıdım yemekle tükenmez ruhum.
Onulmaz bir kere kaygı çemberine sarılmışsa tutkum
Ne de olsa gideri var, durduk yere gömülmez ki.

Hava, kara, deniz, dört mevsim, başı önde yurdum
Ateşe aş eren evim, içinde küçüldüğüm çocukluğum
Olmaz bir kere çizilmişse ufkum kaygı atlasına
Artakalsa uygar zihniyetim, almasa cevherimi
Ne de olsa ederi var, kendi ipini çekenle ölünmez ki.

3 Mart 2025 Narlıdere

AKŞAMÜSTÜ

Hanım hanımcık bir akşamüstü
Asılır ay ışığı penceremden
Kavrar sınırsız şeklimi sırtüstü
Parmak uçlarımda serseri bir deprem
Savrulur çarıklı türküler ellerimden
Dilim dilim bölünüp horon teper çehrem
Kasırğa mı ne, ayyuka kurşun sıkarken
Erise ay ışığı, süzülüp aksa gözlerimden...

Kınında sıyrılmış bir akşamüstü
Ay ışığı asılır penceremden
Urgansız salıncak kurar altıma ayaküstü
Ruhumla birlikte bölünür her hücrem
Kasırğa mı ne, gürültüyle salınır
Dilim dilim yarılıp üstüme yürür yerkürem
Akşama çökmeyi bekleyen sanrı örtüsü
Yırtılıp dağılsa, süzülüp aksa üstümden...

Sabaha gebe kalsa öpsem de bu akşamüstü
Geçmişin kıymıkları uzak dursa gözlerimden...

Mart 2014 Narlıdere/İZMİR

ÖYKÜ

Neresinde, niçin, ne kadarsın bilmem
Uzaktayken niye burdadır gözlerin?
Kaç öykü yazılmıştır bu sütunlara kim bilir
Her birinde ayrı ayrı döngüsün
Bilirim, kal desem eğleşmene engel var
Gördüğün dünya döndürdüğün bu çember
Anlara kazınmış her iz, bir öykü bünyesinde beslenir
Biliyorum, yollar senin için yokuştan yokuşadır
Atsan da tüm koşumlarını
Sırtındadır dünya, yüküdür keşkelerin
Önüne bak, ufuk gözlerine teğettir
Oyalanma alkışı cömerttir yoldan geçenlerin
Aslına var, duyumsa kürenin kan kırmızı dönüşünü...
Sevda o bildiğimiz sevdalar değil
O aşklar, coğrafyamızda artık iki kişilik değil...
Yaşıyorsak şurada, bir uçta sen diğerinde ben
Aynı güneş, aynı ay, aynı yıldız gözlerimize değen
Hadi uzaklaşalım bizden desem
Varacağımız yer dön dolaş ilk buluştuğumuz bedesten.

Öykü kabuğunu soymakta ne kadar ustasın, bilmem
Her bıçak, ağzının şehveti kadar keskindir, bilirsin
Kaç darbe vursan da insan eti bu, toz kalkmaz
Yorma kendini bu kadar, bir keredir verili yaşam
Mutluluk hafiftir, uğrasa bile değip dokunmaz...
Bakma sen sıırıslıkla kalksan kâbuslardan
Sıkı yaşanmış aşklar suyla ıslanmaz...
Öp kurtul gidelim desem
Akla panayır kurmuş sentetik kafesten
Yaramaz bir öykü işte, kırbaçla uslanmaz.

Aralık 2023

İSTERİM

Kim istemez yaşamak yük değil zevk olsun
Umut gökyüzü, özlem keyfe keder,
Tuttuğum el sıcak,
çaldığım kapı boş çevrilmez olsun.
İsterim ki kavgadan uzak
korkudan bağımsız, şiddete dimdik
yalnızlığa küs olsun.
Sevgi hazinemiz, günüşiği gülüşlerimiz
yüzümüz kırıktan habersiz olsun.
Umut şımarık, büsbütün yarınlar, beklentiler
kavga unutulmuş, övünç sarılmayla olsun.
Bildiriler, emirler, öyküler, masallar bir yana
Kalem dili kilitsiz, neşeler deliksiz
saygı kefil, güven sevgiden doğsun.

Örtüden değil kadın olmaktan
Kucağında gökkuşağı
Memelerinde insanlık pınarı
Cinsiyetten değil insan olmaktan doğsun.
Olsun ki güzel, güzellikle olsun
İsterim ki anlayış engin, sevgi kızılmış kısrak olsun.
Ne kadın önde ne erkek
Ne gözümüzde perde ne örtü serde
Ne de korku duvarda asılı olsun.
Kızlar, kıranlar oyununda
Çocukluk şiir, gençlik şehir, aşk nehir
Yaşamak oyun içinde oyun olsun.
Olsun ki
Yaşamın hayalarına sataşmak
Kuralsız, sınırsız, tutuksuz
Sevgiden yana hırsızlık olsun...
Kasım 2020

ÖLÇÜ

Düşleyemezdin bu denli
Ölçüsüzlüğün egemen olacağını
Ülkemin devre mülk ağızlarında
Ölçüsüzlüğün yeni bir ölçü olacağını...

Kurur mu bir yaprak zamansız dalında
Kaygılı bir mevsim bu böyle nasıl bahar
Darağacı besmeyleyle kurulurken göğ
Aydınlığa gerilen sevimsiz duvar;
Aklın elinden tutup
uygarlığa saldıracağını.

Görmeseydim keşke
Sadakanın konfeti
Ekmeğin askıda gelin
Yoksulluğun şölen
Kuru kalabalığın
ölçü alacağını...

Tarih suskun alışık belli ki
Yanlışa yalan yarışında
Bal bulaşıkların
seferber olacağını.

Nisan 2020

NAGEHAN

Düşlerin ne civelek sayfaların ak gerdanında
Vurmuşsun sözlerin dibine en kazanova yerinden
Yakmışsın yaylım ateşini yürekler arası, közleniriz.
Duyarlılığın dumansız öyküsü, sevginin giyinik hali
Tutup göğsüne basmışsın, aşk soylusu maral bunlar.
Var ya şu şiirlerinde ağrısı peşin sabahların Nagehan
İçimdeki buzulları bozguna uğratır da ayılırız...
Adam gibi yaşamak ne büyük aymazlık şu günlerde
Vurdumduymazlığı alıp satmak kelepir üstelik
Şiirsiz bir zaman diliminde yüzer gibi inceliksiz
Düzenbaz tezgâhlarda, şuh vitrinlerde esir umudun
Beklemek, beklentinin en hüzünlü ardılı, biliriz.

Ah Nagehan gümüş kabzalı şiirlerin ne filintadır
Umudun fitilini ateşler gibisin güpegündüz
Oysa uzun düşlere dalıp şiirlerinde eriyecek
İncelip öze bürünecek ne kimse var ne zaman
Ne de yüreklerde fırlıdayan heyecan, üzülürüz.
Kimi militan kimi fedai kimi mürit menzilinde
Ne öyküymüş, felsefe taşları sökölür, yüzülürüz.
Göster, var mı ki kaygısı şiir olan bir şair, sevinelim.
Acıyla öğrendiğimiz yaşam önümüzde anıt gibi
Verili oyuncaklar, cellat ipi, emirlere uygun eğleniriz.

Ne yaparsın çağın uysal afeti, incelikleri süpürmüş
Öyküsü içten değil; ilim çıkışlı yobazı, bağnazı
Tezgâh süslü, kaygı esir, çarmıha çoktan gerilmiş
Hüzün bile kılık değiştirmiş sığmıyor kınına
Hatırı sayılır ağızlarda, varaklı kapı gerilerinde
İki dirhem bir çekirdek başımız önde diziliriz...

Koy dizelerini, defterini, yürü bize gidelim Nagehan
Al kalemini, ülkünü, ilkeni; sevinç beklemez
Bak ne kral deviren yaşıyorlar camlı korkuluklarda
Ruhları sarılıp ürpermemiş, aşk denen hoş afete
Zaman nöbetleşe yataklarında, sevişme gündelik
Ne yağsı diller var, çivisiyle oynuyor kürenin
Umutuna dar gelmesin ufkun uzaklığı, tutun
Yaşadığında değil; yaşamadıklarında keşkeler
Olsun, ne olmuş, tekerine çomak soktuysak kürenin?
Komün kazanında kepçemiz bulunmaz, biz böyleyiz.
Kendi göbeğini kesmek; onurlu olan bu değil mi?
Maya tutmaz ham hesaplar, gel biz ikiye bölünmeyelim.

Aydınlığın resmini çizelim, boy boy afacanlarımız olsun
Dirensinler rüzgâra, yaşamak denen şeyi eskitircesine
Umut gibi damaklarında ağız dolusu tütün
Çiğnemekten ruhu sararmış dişleri olsun ne çıkar?
Rüzgâr yön seçmez, yerçekimi uysaldır, bulut direnmez
Kaderin kederine takalım kasket bir de turuncu fular.
Nerden bakarsan bak, her açı bir noktada son bulur Nagehan
Varlığımızın özü işte, sürekliliğin köprüsü, istenç dışı gideriz...

Ne diyelim, yükle sen yine şiirlerine civelek imgelerini
Sayfaların ak yakası şık dursun gördüm duymazlığa karşı
Yelken basalım zamana, okuyup okyanuslara dökelim
Kazınmış belleğime nicedir, inceliğine örtülmüş bir tül gibi
Bunlar; gör bunlar Nagehan, sözün soylusu bir daha okuyalım
Küsmek yakışık almaz bir kere, herkes görebildiğince incedir
Duyan duyar, gören görür, zaman saydamdır, insan bu
Olur ya bir gün yüreğinde mor kelekler kanatlanır, göneniriz.

Gülmek, sevmek, ağlamak; şiir gibi ciddi iştir
Hatır için yapılacak şeyler değil; incelik ister, istemsiz
Tuhaf bir dünya, şiirlerin sanki duyguların gezinti parkı
Ya gelir üstüne salıncak kurar ya da yüzümüzü asar geçeriz.
Uğur ola, herkesin öyküsü kendisinin yurdudur Nagehan
Şiir, şairindeyse gurbettedir, kimin umurunda, bilesin.
Senin şiirlerin de gurbette kalsın, yatır yatağına
Ne olursa olsun, olan bir çarşafa olsun, tutup temizleriz...

Ser Nagehan pılını pırtını, serseriliği üçe bölelim
Sıyr üstünü kürenin, birbirimize büsbütün görünelim
Beden bedene konuk olsun, olmaz ayrı gayrı, özleriz.
Düşlerini süsleyip al duvaklı gelin edelim
Sal gitsin yaşam denen nesneyi yoluna Nagehan
İnce bir çizgidir o, içimizden dünyaya doğru çizelim
Her birini ince ince sevelim irili ufaklı, ufka değsin
Derin kırıklar bunlar, sen beni ben seni bütünleyelim.

Sevmek bedelmış zamanda, olsun, neyse bedeli öderiz.
Şiir, biraz da yaşamdan yana ince ince yontmaktır.
Ah Nagehan sırtlama bunca yükü, şairler taşıyamaz
Önümüz kış, yolumuz uzun, ne de olsa konar göçeriz
Şiir deyip geçme, yürekten yüreğe ince bir yol çizeriz.
Suyun akışı gibi hırs irisi göçebelik bizimki
Ha varız ha yokuz, işte biz bu kadar gerçeğiz.
Karışırız kalabalığa, ağlayarak geldik, uğradık deriz
Zaman kaldırıdıysa kırbacını, bayrağımızı diker, çeker gideriz.
Temmuz 2020

YAŞAMAK YAŞATMAK GİBİ

Kaldır başını bak gökyüzüne adamım
Çıkart örtünü süz dünyayı kadınım
Bir aklın var okyanuslara egemen
Düşlerin var dar zamanda evreni fetheden
Bir gökyüzü var alabildiğine hür ve sonsuz
İki ayağının altı senden evvel sevgiyle örtünen
Acının ardılı sevmektir, var git aklın doğrultusuna
İnsanı insanda bul tut elini öp gözünden, göreyim.

Ne önünde engel olsun, alışılmışlık gibi
Ne kuralların olsun, dayatılmışlık gibi
Ne sınırların olsun, öğretilmişlik gibi
Ne beklentilerin olsun, dünyaya egemen olmak gibi
Ne de nefretin olsun, hemcinsinden öç almak gibi
Hedefin olsun hedefin, barışı koynunda beslemek gibi.
Sevgin olsun sevgin, yeni bir insana ten örmek gibi.
Özlemin olsun özlemin, barışı kurmak gibi...
Çaban olsun çaban yaşamak yaşatmak gibi...

Haziran 2018

KUSURSUZ İBADET ÇARŞISI

Geçmişten ödünç yargılar, kimsesiz insanlık
Kırılmış camlar, tekmelenmiş kapı etekleri
Hizmet aşkına, örtüden kıldan kayırgılı
İnsan olmanın ucunda kırbaç şakırtısı, peh!
Ne desen de benliğin yok hükmünde
Bir dava ki görüle görüle tüketilememiş
Kırılan parçaları toptasam bir sen değilsin
Ateş oyununda kalkansız hedef tahtası
Kurulu şu düzene özgü kaptan olsan ne olur?
Demirlediğin yer, çırpınmalar, çıplaklar limanı.

Ödenmemiş haklar ki belleğimde derin yara
Diyetsiz kaygılarım, hesabı sonraya bırakılmış
Kör bir bekçidir o, gözlerimize asmış kelepçelerini
Kırılma noktası işte direnmek köşede oturan gerekçe
Yasalardan onur duyduğumuz, korktuğumuz özenle
Bu alan oyunun baş pazarı, kusursuz ibadet çarşısı
Tamahı fırçasına sürmüş ressam bozuntusu
Ölüm emrini tuvaline yansıtsa ne olmuş!
Gülelim çabasına insanlığın, bir tutam daha çağdaşız...
Yok böyle militan öykü ipe kendi kendini dizen
Ne kadar gerçeğin gerçeğiyiz, aslımızın kefensiz ölümü...

Eylül 2020

UMUT

Güncel Sanat Dergisi 11. Kaygusuz Abdal Şiir Yarışması Seçici Kurul Özel Ödülü

Beklentimin ucunda umman, umut garım
Kaygımı diriltir sıska gül yapraklarında
Sağanak gölgeler her sabaha, kadim kalabalığım
Acılar tortusu kördüğüm, fren sesi raylarında
Puslandıkça uzaklıklar, kurnazca daralır ufukum
Benden yana ağmadı hiç, kantarın topuzu ne keder
Kaygı küpü, duvarı hunharca yıkılan her hücrem
Olsun yaşamak ince iştir, durduk yere ağlanmaz ki...

Ne kalelerdi devraldığımız burçları insan manzarası
Ne güzel çocuklardı toz dumanda oyunsuz büyümüş
Yüce sevdaydı o, adını özgürlük koyduğumuz
Tutkuydu o, başarmakla yaşamayı bir koştüğümüz
Çeşitliliğin birlikteliğinde coştüğümüz yağız tenler
Çokluğun tekliğinde buluştüğümüz kuşetli trenler
Demir alsa umut garından, başında kavak yelleri
Islak bir sabaha varır mı bahar mı bahar kokulu?

Nerede o çocuklar, kaleler, aşklar, beklentiler
Zamanı kurşuna dizen kusursuz kalabalıklar
Hımbıl sesiyle yüklenir, sürtünür, yıkılır belleğim
Savunamam bu utancı, dört yandan vuran tipi var
Tütsülü öykü, ağdalı inkâr, besleme sürüler
Ne insan ne yaşam ne ray ne gar ne de sen-ben
Değilse bir diğeri o değil; nedense ötekinin ötekisi
Tutulu yollar, her yol tek gişede son, kesik biletim.
Halay çeker harman yerinde, uzanmış mendili ciğerime
Var gitsin, kepçe kepçe yemekle tükenmez memleketim.
Onulmaz bir kere ölüm orucuna dadanmış aklım
Olsun aşktan öte ne yükümüz var da yolumuzdan kalalım.
Hey bu gardan kalkan umut, ayaz mı kuru ayaza harman
Üzme, en dar zamanda bile sıkı aşklar yaşanır her zaman...

Ekim 2020

ŞİİR

Her şiirin;
vardır biraz uslanmışlığı
çocukluğa yaslanmışlığı
yaşamalara uzanmışlığı.
Sevmektir şiir;
sevilmemiş olanları, doğmamış olanları
Varmalar yaşamının varlarına iki el bir yürekle
Çiğnemeler sakız gibi bazen de söz tafrasını
İçli bir türküye ılık kaygıyla vurulmalar
Maya çalmalar okyanusa, düş konusu
Kuluçkadan haz doğurmalar
Usu usa vurmalar gıdık alır yerinden
Gemileri yakıp yürümeler adalara
Sürülerini sürmeler geçilmemiş patikalardan
Ağaçlar gibi kardeşçe kalabalığı doğurmalar
Ters lale gibi yalnızlığı ayazla yoğurmalar
Ve özün tözüne, sözün yüklüğüne bağdaş kurmalar...
Nisan 2015 Sahilevleri

YOKLUĞUNLA BAŞ BAŞA

Biz benle oturduk ay ışığına
Karşılıklı iki laf kırıyoruz belinden
Seni tuttuk oturttuk sol yanımıza
Yüreğimize merhem, söz düşmedi dilinden

Bazen yokluğundan
Bazen geçmeyen arabalardan
Karşı çatıya bu bahar yuva kurmayan martılardan
Aramızda oynamayı unutan çocuklardan söz ettik
Kokusunu Venüs'e saklayan yaseminleri geç
Ayın içime saplanan okları daha derin
Ve şu zeytin yapraklarının ruhumla oynayışı
Gelip bir tutam hüzün aldı büyüyen anılardan...

Yokluğunla baş başa
Biz benle oturduk denize karşı
Ne deniz deniz gibi içinde düşler küskün
Ne de varlığın yok gibi tüm sözler üzgün
Dört duvar günleri sıyrılır sabahlardan
Yarasa gölgesinde uyuyan gündüzler
Yokluğun gelip dikildiğinde ince akşamlardan
Ben bizle, çekip öptük gözlerini rüyalardan...

Temmuz 2020 Narlıdere

UZAKLIĞIN

Güçlü kadın görünümü gölgelenirken yürüyüşünden
Yumuşak bir dünya kurguluyor yek-bütün yüreğin
Biliyorum içinde volkan kaynıyor zamanı kilitleyen
Ay ışığı batır mı göğsüne batarmış ok gibi, gizlersin
Niye bu kadar ıssız kurur denizin yaladığı kayalar
Göçmen kuşlar hiç şaşırılmaz bilirsin göç günlerini
Gül açacak yüzünün gamzesinde belki gökkuşağı
Dokunsam kırılmış yerlerine kim bilir nasıl alev
Yakın oluşumuzun korkunç uzaklığı işte bu şiir
Benim bize konuk olamadığım bir mevsim hüznü
Her sesin ucunda bir sen, her sözün içinde özlemin
Bak ne kadar utangaç dalgalanıyor üstümüzde uzaklığın
Yıkılsa da kalkıp gitsek şu göçük kıyısına, ellerini tutsam...

Eylül 2020

Hadi resim çizelim dedim
Geçtik gökyüzünün alnacına
Fırçasını aldı eline, o göğü çizdi
Bense düşlerime ay ışığı...

VENÜS'Ü SOLUYALIM

Gel seninle şöyle sarılıp Venüs'ü soluyalım
Gökyüzünü kucaklayıp koklayalım
Düşlerin değsin aydınlık camlara
Tükenmez kaçamaklara dadanalım.

Yaslan göğsüme Venüs'ü soluyalım
Ellerini koy şurama
Kısa etekli trampetçi kızlar gibi
Bagetsiz çalan şu ses senin
Venüs'ü soluyalım...
Her vuruşu senin adın
Susmuşluğu senin yokluğun
Venüs'ü soluyalım...

Sokul bana Venüs'ü soluyalım
Alma gözünü kalsın şuramda
Törpülü düşler gibi
Venüs'ü soluyalım
Tut elimi bulaşmasın keşkeler
Zühre'yi boyayalım...

Mayıs 2021

YEDİ TEPE

Kültür gürültüsünü eteğine eleyen şehir
Yedi tepe, aşıyan, akıl sevdası
Ne neşeli yüzerdin ahşap evlerinle iki deniz arası
Ne güzel töze vardırırdın sana değen elleri
Ne istekli bakardın örtüsü saydam günlere
Sipersiz kasketlerin, altın boynuzun, boğazın
Göge değen parmakların, dünyaya el eden bakışın
Ne ağırbaşlı bir sevdıydı o göz alabildiğine
Perçem ayırımından sırtlan dünyaya
Kulak ardı edilemez ezgili fısıldayışın.

Maçka'sı, Şile'si, Çamlıca'sı, Moda'sı
Üsküdar'a çıkarken yolum üstü tutku havrası
Usta bir marangoz gibi yontar belleğimi
Gözümde eriyor yırtık bir ünlem gölgesi
Mistik gürültünde darlanıyorum şimdi
Neftli düşünceler, şuh elbiseler, eabil uyarısı
Kırinde kalpazan becerisi gizli
Kâgir binalarında bencillik virüsü
Salındıkça bulvarlar, dağlıyor çağsıl derini.
Boğazın ülkülere çalımli akıntısı
Şer dünyaya yüzen ince belli şilebe
Sarıyor içimden bir şeyini, bir şeyini

İrileştikçe kırmızı yaşamalar keşmekeşi
Haliç'ten Basra'ya doğru saplıyor mihverini
Salaş sokakların bunalımlı yolcusu
Sinan'ın minarelerine asıyor kaderini
Kiliseler, sinagoglar, camiler erk peşinde
Terk ediyorlar dünden doğma yerlerini
Ve karanlık boyadıkça göğün aç ortalayını
Sırlı korkuluklar uygun adım üçer beşer
Merdiven altında besliyor minarelerini.

Yadsıyamam, Yeditepe, sırtlan sahası, aşıyan
Hâlâ bir tasarımda kanıyor ellerin
Ayrıldına varmadığımı düşünme derinliğini
İsminde bile ne çok şey gizli ötesini geç
Her güzellik diri kalabildiği kadar bilirsin
Uyma egemen dillerin sersem vargılarına
Temelin bile koca devin entelektüel zemini
Zemin sarsılıyor, kirli düşün lekesi belli
Çıkar artık cebinden fildişi ellerini
Bak aşklar aşkı deşeliyor, metelik tarih kefeni.

Yıldızlarından düşsel önyargıyı çekiyorum
Sense iki nokta arası bir çizgide eğleniyorsun
Eski bir akımın sanrısı sızıyor gülüşlerine
Pisagor senden önce yoktu İstanbul
Fatih de yoktu, Hezarfen'den önce uçan da
Antik ekinin otantik yanında komşuluk ilişkisi
Taşın toprağın altında boynuz, bu ikilem
Geni eskitilmiş çekirdekler çimleniyor göbeğinde
Doğmamış yerlerinde yenilikçi kösnül düşler
Kalpazan kusurları Ortaköy'de bulvar
Bundandır göğre yürüyen parmaklarına dil sürmem
Gök mavisindeki yerinde kulampara gözler var.

Nisan 2014

DUVAR

Haber bekle şu şehrin kadınlarından
İşleri vardı şimdi, çiçek dikeyorlar mermere
Kadifekale kadar dar değildi sokakları
Masumiyet taşımaya elverişli ve uzun
Sızılarını duvaklarına asıyorlardı en azından.

Haber bekle bu ülkenin egemenlerinden
İşleri var şimdi, patilerini gezdirirler çimlerde
Okumak için insan öyküsünü daha çok zamanları var.
Caddelerin ucunda çocukların gürültüsü yağmur
Yürümek ayrı bir direniş, kimilerinin gazeteden örtüleri var
Şu çocuklar bir meyvenin çekirdeğinde, ısıkları zamir
Geri istiyorlar çalıntıları, kollarında yine kelepçeleri var.

Haber bekle bu ülkenin ayanlarından
İşleri var şimdi işleri, duvar örüyorlar çocuklarına duvar.
Kasım 2014

YANGIN

... ve daha gelmedi merdiven altı tıknaz çocuklar
Bileniyor kılıçları, palaları, çakmakları
Hele bir gelsinler şöyle
Gelip otursunlar çağın nemrut tepelerine
Var ya şu adının ezberinde eklentileri olanlar
Hani güncel eğitim giyotininde biçilen badem çocuklar.
Acı kır ayazı sarı coğrafyada
Gen, bulut, uzay teknolojisi, yapay zekâ, sanal dünya derken
Oyalanduralım oyuncaklarımızla
Yeni çağ aslan doğursun diye.
Demem o ki
Kızılca kıyamet arifesinde
Harman yerinde zır deli yangın nasıl olurmuş!?
Menemenden Sivas'a, Sivas'tan Çankaya'ya
Dahası...
Kılıçlar zemzemle bilenirken...

Nisan 2015

MENEMEN'DEN ÇANKAYA'YA

Güneşe yürüyen
Takalarımız, filikalarımız vardı
Bıyık altında zulümleri süzen
Yüreklerini işgal öykülerine asmış
Avuçları nasır
Yüzleri kahıra zemin
Kızlarımız, yiğitlerimiz vardı.
Duvağına tebessüm yasaklı
Duruşu sıska, göğsü direniş kalfası
Aya dön yüzünü deyip
Ayaza türkü okuyan Fatmalarımız vardı.
Sığınacak makamları yoktu kıtlıktan
Öç alacak kimseleri yoktu yokluktan başka...
Biz ve onlarsızdı işte
Bebelerinden önce varmaktı hedefleri sehre
Hani şu tarihin üzerine çullanıp
Bizden değil diyerek kefensiz gömdüğü
Afyon'dan İzmir'e postlarını sermiş koca dağlardı.

Güneşi sulayan ırmakları vardı
Mavzer dipçığıne asılı umutları
Sarı sıcak ovalar uçsuz bucaksız
Ortasında kuruntulara tutunmuş
Evlek evlek gelinlik kızlar yaşardı.
Öyle yaşarlardı ki
Sabah gelip akşam giderlerdi
Bazen ahşap kapılardan güzellik yontarlardı
Bazen de plastik makaralara yokluk sararlardı.

Tebessümleri bir asrın özeti
Kızgınlıkları insan kalmanın serveti
Yolcu görse yolcuyla yol olur
Bir düşmüş görse ayakta olmaktan utanırdı.
Yaşmaklı kızlar, çarıklı efelerimiz
Has öyküler taşırlardı kuşaklarında
Bir içim su gibi duru
Alaca karanlık göğsünde
Sehere galebe çalarlardı.

Aynı ağacın dalları gibi
Biz ve onlarsız yaşarlardı
Ne ötekiydi ne beriki; öyleydi işte
Öyleydi öyle olmasına, nasıl bilebilirdik ki
Bu kadar da dar zamanda
Bunca tekno-çağda
Güneşi kana bulayacak hırsla
Diri diri canlara nasıl çakmak kav çakarlardı?
Sen de dönence ben diyeyim dönüşüm
Menemen'den Sivas'a, Sivas'tan Çankaya'ya meğer
Veremli, upuzun çatlak bir damar vardı.
Karnı deşik şu zamanda
Özgün ve müzmin atellenmiş kırılma noktaları
Altından al üstünden sal
Kırıldıkça direnek hatları
Demem o ki alevle sıbyan saçları tararlardı.
Kimler dememişti ki
Cehaletin böylesi ne ejderleri
Ne canavarları ortalık yere başı boş salarlardı.
Eylül 2018

MARMARİS

Köyceğiz'den Sultaniye'ye
Beyobasın'dan karga tulumba Zeytinalanı
Ölemez Dağı, Dalyan'ı
Kaunos kucağında sele serpe Byblis
Karetta kerattanın anısına dokunur.
Gökova, Akyaka, Sedir Adası
Sıtma ağacından sığla ağacına
Çam balı, harnup pekmezi, eşek nalı
Nefes alımı mevsimlik ırgatlar gibi...
Aksaz'dan Turunc'a gölge dipliğinde
Sarıana'nın ineklerini sağasım gelir.

Balıkaşiran'dan Ege, Akdeniz'e
Sarı sandalye atıp oturasım
Testi göğsünden eğilip öpesim var.
Yakışır hani maviye sarı bilirim
Bıçak sırtı yol öyküsü söylenir
Yalancı Boğaz'dan adalara
İçmeler, Selimiye, Datça, Mesudiye
Dat çalısı, Datça danası, badem ağacı

Can Yücel anısına
Apollon, Posedion nöbete kalkmış
Kleopatra göbek dansında, görürüm.
Uzanalım şöyle kıyıya gözlerimize Gökova aksın.
Büklüm büklüm bükler, oyalı mendil
Sonra Palamut bükü bir tutam sümbül
Knidos'ta sevda oylumu, Rodos'a sırtını verip
Akdeniz'de yorgun söz diline küser
Nâzım'lar Süreya'lar tanyerine uzanmış
Durup sevgi yolundan Flortlar¹'a
Bir aşk ki paçoza akşamlardan düş yüzer.
Ağustos 2019

---

¹ Marmaris'ten Dalyan'a kadar olan koyların Norveç Fiyortlarına benzemesi nedeniyle FLORT'lar diye yapılan bir benzetmedir.

Sen koymamışsın beni
Benim koyduğum yere seni

İZMİR AKŞAMLARI

Dalgalı, derin, umarsız hıçkırık sesleri
Kanatlanırken meleklerin omuzlarına
Deniz ile mehtabın öpüştüğü duvarda
İzmir akşamları şuh suskunluğa uyandı.

Gururlu, içten, ürküntülü çırpınışına
Düşünceli, içine düşmüş, vurgun düşüne
Gözlerinde üşüyen soyunuk tebessüme
İzmir akşamları mor halkalarla uzandı.

Körfezde soyduğun mavi düşler giysisine
Özleminde üşüyen gülüşler öyküsüne
Sol yanında oyalı bakışlar çizgisine
İzmir akşamları kanatlarıyla dolandı.

Mavi sürmeler, mum alevi titrekliğinde
Gizemli giysiler, tebessüm ürkekliğinde
Kösnül işveler, Sipil yüksekliğinde
İzmir sabahlarının koylarına sıvandı.

Mart 2013

BİRAZ SEN BİRAZ BEN

Biraz sen koy
Biraz ben koyayım
Koy koy yüzüp
Koyultalım şu şiiri
Koygun olsun
Koyaklı başkente
Konup şöyle
Koyun koyuna olalım
Koyunu bol dünyada...

Biraz sen ak
Biraz da ben akayım
Akarsu olalım
Aklanalım
Ak-geç dünyada

Biraz sen ağla
Biraz ben ağlayayım
Ağlaşa ağlaşa avunalım
Ağıla çevrilen şu dünyada.

Biraz sen gül
Biraz da ben güleyim
Güle güle gül olalım
Gül-geç dünyada

Biraz sen sev
Biraz da ben seveyim
Sevgili olalım
Sev-geç dünyada

Haziran 2015

ŞAİRİMİN YENİ YETME HALLERİ

Dokunursun ki zihnine dolanır
Menzili sersem kavram dokuları
Devşirme terimler serçe şımarıklığı
Söz yıkımları eğreti temelinden
Ne darası nüktedan ne yükü felsefi
Kuru yaprak gibi rüzgâra gebe
Urbalar ön safta, cephede yine ben kavgası
Özenti şairimin yeni yetme halleri
Dahası cürmünden yüklü söz sultanı...

Bakarsın buruk bir tebessümle aç ı ortayına
Vurulur göğ e sarkan yerlerin
Sürülür yüzüne kurgunun sunturlu yongaları
Ensiz alışkı sürüsü damarlarında akıntı
Göz süzüp hüznü bir kaygıya sarılır
Erir ki en kallavi tutamakların
Eteğine ateş yaktığın dünya görüngüsü
Mideden nasırlı sersem bir olguda vurulur.

Sonra yine bakarsın ki güncel güruh tazeliği
Yeni doğmuş kusur kadar kedersiz
Yetimhaneden mezun imge sürüsü güncel
Gediz'i yatığından çevirmiş gibi emin
Mangal-kül meselesi hani olur ya
Ne dilde incelik ne sözde yaşam kımıltısı
Sözü mü alırsın, dizeyi mi tutarsın ucundan
Sanki demirci örsünde şiir dövülür.

Aralık 2017

Gönül hırsızı gibi
Bakışıma
Gizlice sokuluşunu sevdim.

İKİ YAKA

Eteği meltemle uysallaşan şehir
Vapurlarının süzülüşünü kıskanırım
Lodosun ısladığı bir günün sabahı
İki yakaya bölünüp
Martıların ötüşüne yaslanırım.

Bakışı var ki sevdalandığım
Kordon'da salınan çiğdeme uzanırım
Cemal Süreya'nın dizelerinde yanıp
Efes'in teninden bir deste resim alırım
Aleve öykü sürmek sırası değil derim bazen
Hani şöyle uzağa bakışımızı dokunduralım
Nazım'ın memleket özlemi benzeri
Ya da Hasan Tahsin gibi ilk kurşun hevesi
Hıçkırığı kırbaçlayan sevi
Hem umut, ufuk hem de utkudan
Ruhumuzda uçan güvercin izleri
İlk bakış, ilk gülüş kadar pürüzsüz ve güzel
Kısrağın alnında kahverengi bir gerçek gibi
Şuramda bir mühür izi
Bir nefes yedi delik ney sesi
Belkahve yellerinde uslanırım...
Kasım 2019

Oysa nasıl da seyrederdik
Başı pudralı şu sarhoş küreyi

SINAMA BENİ

Sinama beni yokluğunla
Astarsız özlem sıvanacak yerlerim
Dilime sağdığın iri gökyüzü
Bilmez susmanın masumiyetini
Elinde işte genel geçer resmim
Dizgesinde ünlemler asılı
Ser ıslak tebessümü yüzüne
Değdikçe özüme beslenir kimsesizliğim.

Kinama beni dizelerimle
Geçirilir yansıısından dikey dizgelerim
Göz yürek bağıntısı en duru yolum
Özlemimse en kalabalık yokluğum
İzle incelişimi, al gözlerimi nesnelerden
Düşüm sivri dilli dolaysız ünlem
Süzülür metinler arası denklemlerde
Öznesi, göğre parmak atan dizelerim.

Mart 2016

ANTETLİ BOŞLUK

Sıyrılır kuytu yerlerinden alaylı sırtışlar, sinsimsi
Bir nehrin akışını ters çevirmiş kadar emin
Yunmuş beyin, kasketli hücre, eğik yelpazesi
Daralır göğünde antetli boşluk, bedel bizim.

Sonra kavuşturulmuş kollar olmuşluğa vurgu
Bağdaş kurmuşluğu kerevete nalıncı keseri
Palavrayı yürütür kahve telvesi kıvamına
Hoşluktur boşluk, ardılı ikindi sarhoşluğu.

Kaygı üstünde korku, kovuşturulmuş öykü
Hemfikir tamamen, duydu duyalı
Soyulmuş gökyüzüne sorgusuz vurgunluğu
Çözumsuz tek şey, o şey zihin kemendinde;
Özgürlük
Ve yine özgürlük iki ayrı şey, bedel bizim.

Mayıs 2015

KIRIKLAR

Derinliği gürültüsüz endişen
Gözlerine üşüşen direniş
Kaşın eğikliği, edilgen duruşun
Olanak yokuşu, kurgusal tepkin
Kerelerce ay kırığına vurulur
Gelmişe geçmişe geçirgenlik
Yaşamalardan çözülmüş zaman
Olsa bir arpa boyu çözelti olur.

Gelmişlik bir kez, gitmek bir kez
Hesap masada üç beş metelik
Karanlık yanlarını kaldır göğsü
Süzülsün gök üstümüzden
Ve doğur gözlerini bulutlar eğilsin
Daral taşır hani gönülde durgunluk
Bazen deniz mavisinde insan
Bazen de gök morluğunda boğulur.

Neresine değsen de hüznün
Kaç büküm eğilse de yüzün
Çoğu kez çeşni kırıklar
Aynı an, iki yoğun ağrı
Ömre bedel tören olur.

Ocak 2016

DÜĞÜM

Cepheziz savaşıım, eşikdeyim
Aklın akla dişe diş olanı
Hangi ucu bilmem nereye eklesem
Yokla çoğulun didişmesi gibi
Düşler arası ağırlı beşikteyim.

Zihnimde düğüm, değişimdeyim
Direnir dili geçmiş ilintilerim
Değerim tarazlanan yerlerime
Bir şey bağıntılı illaki bir şeye
Sevişmek sevmenin ardılı örneği
En uzun elleri, biraz parmak uçları
Ne varsa en görünesi denizleri
Kayıtlı olsa sevişmenin tarihi keşke
Taze ceninde terlese hüzün
Işığın biçimle kucaklaşması gibi
Her doğumda kör düğüme erişmekteyim.

Palansız kentim, ateşindeyim
Isıl işlemde direnişim
Tavlanan bir çözeltiliyim işte
Demirin paslanması gibi istem dışı
Demirci örsünde genişlemekteyim.

Mart 2016

İT İZİ

Suluk benizli tülbent sosyolojiye
Ya da sıradan şölen çağrılarına
Analitik bakmaya ne gerek bir an
Malzeme çelimsiz, ham demirden
Isıl işlem fırınlarında çağın
Gürültülü kentler kurulur
Çöl yeline kattığı kimliğinden.
Medeniyeti yerde çiğnenmişti zaten
Çolak devrin ırgatları elinden.

Yeni doğmuş gibi tuhaf şaşkınlık
İrsi midir, öğretildi mi gerçekten
Sansar çocuklara bu kekremsi kültürden
Uzun Oğuz uykusu mu ne
İt izi soyar kendi “bahadırında”
Kamburunda eniklemiş çelimsiz külçeden...

Nisan 2014

Gizlesen de
Susukunluğunu örtsen de üstüne
Örtüsüzdür yüreğin Külkedisi

KÜLKEDİSİ

Bir zamandır sen öyle
Uzun bacaklarınla bembeyaz yatıyorsun ya
Seni şu tuvale koymadan edemiyorum Külkedisi
Bakışın törpü, suskunluğun bıçak
Kırmızı yakışıyor dudaklarına, bir o kadar gülüşüne
Renkli bir kuru kalem düşünde ince uçlu
Gözlerimi çiziyor tam oraya
Sol yanın vuruntulu bilirim ve şu mizansen
Ne var ne yok saklamışsın avuçlarına
Düşü düşe sarıp üstüme koşuyorsun...
İşte o an ben yalnızlığın tadını bir kez daha seviyorum...

Sen ne dersen de dillerine dolanayım
Salma atlarını üstüme bu kadar tez
Sevmenin bedeli ağırmış deyip geçelim
Susma öyle susturulmayı hak etmiş gibi
Bilirim cengaversin sen yüreğine karşı
Dibine tokmak vurmuşsun şu dünyanın
Avuca sığar panda yavrusu yumuşaklığı
Kumkuat tadı var ya o dudaklarında
Ellerim varmaz tombul yerlerini tutmaya
Zor zamanların açılmaz kapıları işte
Bir kilit daha kondurursun şu akıntıya
İşte o zaman ben bir kez daha kaybolurum...

Gurur mu duymalıyım senin bu susmalarından
Bilemedim nereye saklarım sessizliği
Bakışımı özgür mü bırakmalıyım üstüne
Her kentin kapıları bizim gibi örtük değil ki
Değme bana, sen yine de gezdir ellerini
Kaleminin ucundaki mürekkebe
Ansızın bulaşabilirim ben, sabahı bekle...

Biliyorum sen yüreği yeter bir 'Ay'sın
Üzümler senin için kararır bu akşam üstü
Var sakla kendini, oyalan dünya işleriyle nefesince
Zordur bilirim gözlerini kaldırıp bakamamak
Üzerine düşmüş bir çift göz bebeğine
Pulla gitsin, sen bir zarfın içinde ipek kozasın

Ne o, parmak uçların bir boşluğu tarıyor
Bir görünür bir susarsın, susmaların karlı dağ
İlik gibi yatıyorsun şu tuvalde görüyorum
Düşlerini al götür yanında buraya sığmıyor
Saklama gözlerini öyle suçlu gibi Külkedisi
Her bakış, bazen insan yüreğinde acıya oturuyor...

Ocak 2020

CAN

Beden yeni bir cana yüz çevirdi mi
Ruh değişir, akış değişir, duruş değişir.

Tende ruh, dünyaya yol belirdi mi
Durum değişir, yol değişir, gön değişir.

Ne gizem ne yüce bir başlangıç
Suda ten gelişir, tende can gelişir, canda cihan gelişir.

Bu yol uzun yol; nedenli ya da nedensiz
Tende besin, toprakta can, damara kan yetişir.

Öyle bir oluşum ki; en büyük mucizesi varoluşun
Bilim çözemedi, çözecek; henüz imdada yaradan yetişir.

Çözülürse gizem; sağlanırsa suni tene can sunuş
Evrende dönüş değişir, bilimde varış değişir, dinde duruş
değişir.

Doğru yöne bakış, doğru yere gidiş, ulaşılsa gerçeğe varış
Kral değişir, düş değişir, kim bilir belki de yüz değişir.

Bunun da ötesi, kitapta, yaşamda, metafizikte anlam değişir
Marsa gitmek gibi düş gerek; düş, bilimle gerçekte birleşir.

Nisan 2013

Şu dizelerin yok mu senin şu dizelerin
En olmadık köşelerime
Kök salıyor durduk yere...

ŞARK YARASI

Ne çıplak yalanlar ne kalpazanlar ne çalanlar
Neler örtüldü neler örtülür kusursuz
Şu şavkında şark çıbanı çıkmış coğrafyamda
Biz bilirdik ki gökyüzü saydamdır ve pürüzsüz
Gitmez kimsenin eli aç olanın ekmeğine
Analarımızdan alırdık insan olmanın bedeli onurdur
Bilirdik bilmesine, övünürdük hani
Tanımamıştık şark yarası bu denli fütursuz...
Bilmezdik yetki şımarıklığı melek gibi kusursuz...

Ekim 2018

Akıl kuruluşudur bugün payımıza düşen
Çöl yeline karşın bakma sen ıslaklığıma

UZAK BEKLENTİ

İç sürgünüyüm işte şehrimin
Hüznüne olta atan balıkçı gibi
Bembeyaz dizilişim, üstündeyim şeklimin
Aysız geceler kaygılı, uyanışım uzak beklenti
İçlenirim menfezlerinde kıraç başkentin.

Duyusal bir kımıldanışın gelir geçeriğim
Dokunurum şu sanrının eteklerine
Kalp göz arası şehla yol izleyişim
Çetrefil bir çekilmezliği taşır örenlerime
Gecikmeli gelişim, yine uzak beklenti
İçiyorum Akdeniz'i kristal tas biçimim.

Ekim 2015

MİTOLOJİ

Kaç kez kepenk kapattı Güneş
Kaç kez göz süzdü
İliklerinde kültürün
Kaç kez kaldırdı kaşlarını küreye
Hangi tutkuyla sevilirdi bu değer
Her yaşam bir yaşama ekliyse eğer
Her gün doğuma hazırsa her yer
Aş erdi mi, gebe kaldı mı ölümlerden
Ölümleri, yıkımları, savaşları
Mühürledi mi tarihin suratına
Güneşle çiftleşen umutlu her seher
Ocak 2014

MANKURT

Bitten kaçarken ite sarılmak
Biçimi eşlekli bir strateji
Ne başı kalabalık öngörü
Avcısına yaltaklık taslayan
Keklik gibisin be kardeşim.
Seslenelim silahlı aydınlığın
Tercihine kısır ünlem doğursun
Vektörel bir eğilimi çek üstüne
Yalanı yalanla besleyen gerçek örneği
Sütunlarını tuzla seviştir kokmasın
Keleş kabzasında namlu ışığına köçek olmak
Aydınlığa ayak diremekten daha kolaydır.
İki sokak ilerisi mankurt makamı
Belleksiz yaşamak çekirdeksiz olaydır.

Haziran 2015

MASAL DAĞI

17. Yunus Emre Şiir Yarışması Üçüncülük Ödülü

Biraz mavi koysaydın ya avuçlarıma gözlerin gibi
Neresinden tutup aklımı asayım saçlarına
Benim suçum niye bu kadar büyük, insanı sevdimse
Yaşamak nasıl güzel olur, bunca ölüme karşın
Yoldaş olsun diye mi doğurdun beni, acılardan anne.

Dünyanın bütün gecelerini toptasam
Gündüzlere yer açabilir miyiz hiç gölgesiz
Pişirmiş zaman gözlerimi, kirpiklerim dağınık
Bakışlarım kavruk bak
Gökyüzünü üstüme örtsem sığmıyorum
Niye gökyüzünü bu kadar dar diktin anne.

Gözlerimden çiğdem gibi saçılan şu acılar
Nerede boynunu büküp bir aşka tanık olacaklar
Öyle derdin ya, yaşanacak aşkları acılar doğurur
Asır hırsızlığına soyunmuş şu haydutlar
Düşlerime göz dikmişler durduk yerde anne.

Artık son gece olsun bu, toplayıp kaldıralım masal dağına
Ellerin gibi sıcak, bakışın gibi kendinden menevişli
Rastlantıya bırakılmaz derdin güzel günler, yinelerdin
Alnından öpelim sabahların, bir kez daha, bir kez daha öpelim
Elden ele verelim bütün ışıkları, birlikte yürüyelim anne.

Varınca hani oraya, gülüşünü neresinden bölsem de
Alsan kalanlarımı yumuşacık kucağına
Üşüyorum, uymuyor en küçük parçam, sığmıyor işte
Düşüyorum tut elimden, düşüyorum işte
Ben toprak oldumsa olacağım kadar
Sözleştiğimiz gibi masal dağında
Son kez emzirip yeniden rahmine koy beni anne. Şubat 2020

Ne güzel severiz insanı
İnsanın insandan kaçışını saymazsak...

YENİLİK ÖFKESİ

Eksiltiyor kalanları, belleklere tutunanları
Çelimsiz çerçeve çiziyor, ahşaptan
İçi yüksüz bir geçmişi koyuyor da gözüne
Haşhaş çiçekleri dikeyor dibine bunca mor
Bir bir çekip gömüyor oysa, yeniye doğanları

Küsölmüş zamanı işliyor donuk resme
Yeniliyor ne yapsa, yenileşmeyi cepte tutarsak
Kobay sesleri upuzun uzuyor, susuz şadırvandan
Afyonu patlamış çekirgeyi dikeyor da pencereye
Kin yazıyor bire bir bin bir renk, ödünç fırçadan

İyi ki oldu, olduruldu, olageldi öteden beri ne güzel
Burnu kendinden nükteli, eskiye özlemler
Düşsel bir servet yenik düşer, yenilik öfkesine.

Şubat 2015

AİDİYET

Aidiyet duygusu işte
Tarihseldir, irsidir, bulaşıcıdır;
Geçelim bunları yüzüle yüzüle öğrendik, biliyoruz.
Zühre'nin gülüşü kadar sıcak
Yuvasından atılmış kuş yavrusu gibi masum buluyoruz.
Sürtülmelerden, deneyimlerden
Adaletsizliği, şiddeti, terörü, savaşı olağan görmenin
Ve de estetik beğeninin temel bileşenidir anlıyoruz.
Oysa bizim aidiyet duygumuz
Ne savaş tamtamlarını ne şiddet yamyamlarını
Ne inanç kalpazanlarını
Ne egemenlik militanlarını
Ne de kolay ekmek sırtlanlarını kümesinde besler.
Çünkü bizim aidiyet duygumuz
Candan yanadır, insana varmaktır
Nihai ereğe sarılmaktır;
Adamca yaşamak, kardeşçe yaşamak
İnsanda insanı, kalpte kalbi
Batıda doğuyu, karada akı
Ve bilinçte sevgiyi çoğul kılmaktır.

Bu duygu ki aidiyet duygusu işte
Memleketimin sırlı gökdelenlerinde
Karnından yarılmış bir karpuz gibi
Yarı kırmızıdır.

Nisan 2018

SUS

Sustur yüreğini
Sen ben gönülde gür olmak ne haddimize
Bir yanlışın ucunda iki doğru değil miyiz?

Sustur sesini
Bir ezgide iki nefes olmak neyimize
Bestelenmiş güftede serseri iki nota değil miyiz?

Bağla kollarını
Salına salına sarılmak neremize
Süreğen kaygının dizinde iki sarmal değil miyiz?

Sus, tut yüreğini
Gökyüzü sığmaz ki gözlerine...

Mart 2019

KADIN

Topal bırakılmış insan cinsiyim, ne namus
Kara örtüler altında öğreniyorum yaşamayı
Yemek yemeyi öğreniyorum örneğin
Dudaklarımın ıslaklığını göstermeden
Bacaklarıma usturuplu durmasını tembihliyorum
Saç tellerime bağlıyorum işlenmiş bütün günahları
Bütün geceler, bütün karalarla komşuyum
Fısıldıyorum kucağımdakine, işliyorum kulaklarına
Bir oya gibi işliyorum, bildiğim bu kadar
Ak sütüme bulaşmış yanık tütün kokusu...

Eksikli miyim yoksa primitif zekânın kurgusu mu
Hürmüyüm, cariye, köle, eş, anne mi ya ben neyim
Ufkum hâlâ, adet gördüğüm kentin küflü sokakları.

Şubat 2020

SUSMA NÖBETİ

Bu gece biraz daha öldü insanlık
Biraz daha acılı dönüyor dünya bugün
Biraz daha sıkılarak çıkıyor yerinden sözler
Her keresinde balyoz iniyor inceliğimize
Biraz daha başımız sağ olsun, ne diyelim
Susalım biraz daha suskunluk gönensin
Susmak nöbetini elden ele
Dokunulmamış yerlerimize sürelim
Abansın, çöksün
Sıvansın biraz daha gevşeklik üstümüze
Övünelim...

Aralık 2016

BEKLEERSİN

Gidişler, ayrılışlar, ayrılıklar
Peşlerinden el sallayışlar
Boşluğa sessizce bırakılan
Misket tanesi yüksüz bakışlar
Yıldızlara hançer gibi saplanan zaman
Hediye gibi çıkıp gelen yitik anılar
Vargılarını döküp derinlere
Sessizce ağlayan aynalar
Hani ne de delici bir sızıdır
Uzaklara daldığında gözlerine yağan fırtınalar.

Bilirsin bilmesine, gitsin istersin
Utkusunun değdiği, gözlerini güldüğü yere
Sürmelidir bütün varışlar
Kavuşmaya hevestir bütün ayrılışlar
Susturulamaz işte derin patlayışlar
Ana yüreği, kimin avucunda kar topu olmuş ki
Dünyayı yıkayamaya kalkışır
Közlenmiş altın kökü yaşlar
Hani ne de incedir bilemezsin
Nasıl sevinçtir yüreğe yağan umutlu fırtınalar.

Bilirsin bilmesine, yerinde kalırsın
Yalnız yüreğin gider el sallayanlarla
Beklersin
Beklersin mih gibi çakılı
Anıların örüldüğü yerde;
Emzirdiğin, öptüğün,
Üstünü örttüğün yerde beklersin
Dönecek bir yeri olsun istersin; umutların
Dimdik yürümek istersin, omuzların el verir
Beklersin, kendince dik görünürsün hani
Kıpır kıpır içinde oysa senden ayrı
Nerede nasıl nereye sığdırılır
Haçer duruşlu yıldırım ruhlu fırtınalar.
Mart 2020

MİLATTAN ÖNCE

Ne kırılğan yüreğimiz vardı milattan önce
Bütün şarkıları toplayıp sorguya çekerti
Düğüne hazır kızlarla oya işlerdi belleklere
Sorun, Ankara Kalesi tanıktır, söylesin size...
Gizemcileri görürdük, önlerine koyardık da
Duymadılar, bakmadılar bile Milattan önce...

Şimdi size söylenmemişleri açıyorum bir bir
Kucağında tut, büyüt, yeniden doğur milattan önce
Sonra da yık yak ateşharmanlarında
Matematik okumuştuk, mantık su gibi duruydu
Şaşmamak ne söz, meğer yanlış öğretmiş öğretmenlerimiz
Rüzgârı yırtar da geçer oyalandığımız paslı yalanlar
Hala bayılmadık, ayaktaız talan kurşunlarından
Suareye bilet kesmişler, sorun neresinde milattan önce!?

Şu gecenin yükü silik duruyor çok silik
Kanayan aynalarla anlatmışlığım var düzenbazlığı
Yok böyle değil, şuradan bak uyuyan kentler ısıll ısıll
Kırılğanlığımıza sürülmüş merhem yumuşaklığı
Sabahım kundaklanmış, uyanıklığım cabası kalsın
Gözlerimin içinden buldüzere geçer yıllar boyu
Bu günler bir başka, şimdi günah çıkarma töreni
Aklımı oyuna soktum yargıç kalemiyle Milattan sonra...

SALGIN

Ya çağrıldılar ya da bir bir kendileri gelip koyuldular
Aktılar yel gibi hücreden hücreye sinsi sinsi, büyüdüler
Bir vardılar bir vardılar, çoğu zaman yok gibi göründüler
Gördük hani durduk yere birer birer öldürdüler kınlarını
Küresel kaygının, kasırganın anaforuna bağdaş kurdular
Yalnızlığı, dokunulmazlığı dolayıp dolayıp kalabalıklara
İnsanın insandan kaçışına maskeli mühür koydular.
Dehşete düşüren görünmezliği, bilinmezliği, bilemezsin
Çaresizliğin dönüş günü, birbirimizi yediğimiz zaman ardı
Tapınaklar kimsesiz, kilit vurulmuş aşklara, düğünler iki kişilik
Karantina durağında bir tramvay öksürükle güreşiyor
El edip dünyayı evlere taşıyan garip sosyal yara, şehvetli
İlgi alanımın ötesinde bir öyküsün, öyküdesin ne bileyim
Gelecektin belliydi, doğa yenilemeliydi belki kendini...
Gündelik ölümler bugün, yarınsa geride kalan kasırgalar
Seninle yaşamaya alışmak mı dersin, nasılsa öyle olsun diyelim.

Küresel sınav kaygısı, geçmek ya da kalmak var bu yarış zorlu
Bir baştan bir başa vurulacak kusurlu yerlerimiz, görmeli
Bu da geçecek, bakma tutuklanmışsa bütün gülüşler
Ne şeyh ne tarikat ne aktar uydurması ne de egemenlik sultanı
Bilim var bilim, akıl akıllı kurar bulur bulacak en aydınlık yolu.
Sen sevmeyi unutma kendini, bütün can taşıyanları
Ve sen yaşamayı sev, yaşamak yaşatmak güzel şey
Orhan Veli'ye anımsatma belki en vurucusu, en sarsıcı
Ne "Hava bedava" ne "Su bedava" ne aşklar tek kişilik anlamlı
Safrasını atıyor, ücretini istiyor ücretini kirlettiğimiz dünya
Hadi yıka, arıt salgını, savaşları, kavgaları; sevişelim
Ödünç ver yarınları ödünç olsun çocuklara, üstü güzelliğe.

Mart 2020

KEDER

Şiir şiirse
Ya yaraya derinden işlemeli
Ya da yaşam sevincine değmeli
Bazen hazzına merhem
Bazen de acıya keder sürmeli

Kederse;
Estetik yargı ocağına su döken
Maşrapası ibriği gümüş simli
Sürmeli mi sürmeli
İnce belli bir hanımeli.
Ya yaraya ya estetik algıya kabuk
Ya da derinlere yatak sermeli
Irak tutulsa da şiire keder
Hazza en yakın siperde
Kız kurusu
Biraz da kadife dilli

Mart 2018

PUSU

Mendebur höykürüsünden düşme
Güruhla şu yolda parlayan
Taze Cumhuriyet oğlanları
Rivayetlerden soğurduğun
Alev sıfatlı prangalar senin olsun
Aklıma sıvama bilinmezlik kaosunu
Önün arkan mağdur ganimeti
Nerenle nasıl yiyeceksen
Tıka basa yiyedur Arap sosunu
Doygunum, sağduyum yerinde
Aklına düşürdüğün gölgemden
Kaldır şu nurkotik pusunu
Ben özgür
Ben birey
Ben insan
kalmak istiyorum...

Sıcaklığın en özlenesi yanı
Anamın soframda oturuydu
sevinçle oturamadık belki
Ya yaşamın tırnakları yaralamıştı
Ya da sarılmıştık dünyaya körü körüne...

KURGU

Kurgu bir dünya, kurgusal düşlem
Kuruntu önüm arkam, çevrem kurgusal evren
Vurdum sırtıma yolculuğumu, yalın yapıldak dünyaya
Bazen sorunsal, bazen onursal denklem
Yine vardığım uç nokta, işte bir karikatür çizgisi
Üveyik griliğine endişem, mavi mi olmalı
Demirden dizeler hangi raylarda rahvan
Ya da işkence tramvayları ne zaman durmalı?
Hazırlıklı bir pusuda, taze kurgusal cepken
Eğlenirim eylülde, güzü yakalamak ne güzel.
Kışım yakın, çok bilinmeyenli üç dilli denklem
Serçe gagaları asılı şu çengel kafese
Yarınlar, trampet bagetinde pençeli ikilem.

Ağustos 2015

*Omzumu düşürüp kuytuma çekildiysem
Özgür bakışını kafeslediğin
Gülüşlerini kalpazan güruha teslim ettiğin içindi.*

BİZ

Yokluktan ülke
Yalnızlıktan şehir kuran
Düşlemi yüce gülüşü vurulmaz çocuklarız.
Yunus'tan öte, Nâzım'dan bu yana
Özgürlüğü solumuza
Özgünlüğü sağımıza koyan
Yasaklı öykülerle
Okyanuslar sağaltan
Acıya mühür vurmuş durulmaz çocuklarız.
Ne döşümüz pespayeler katarı
Ne köşkümüz Eylül panayırı
Biz;
Çağa fırtına doğrayan
Tarihe sabah doğuran
Uygarlığa parmak atan
"Sarı Devin" peşinde yorulmaz çocuklarız...

Kasım 2019

YÜZÜNÜZE GÜL TAKIN

Bahara çıkardım bugün kendimi
Çiçek, ağaç, kuş, deniz, dağ, sahil
Tedirgin bir gökyüzü, derinliğine güneş
Düşlerimi saldım uzun uzun yaslanıp
Ardımda bahçeler, kentler
Gündüzüne kırgın yalnız sokaklar
Döl kaygısında sevişgen rüzgâr
Nasıl desem, siz de yüzünüze gül takın
Önümde deniz
Ölümüne kıpır kıpır ve davetkâr.

Bahara çıkardım bugün kendimi
Aklım hovarda
Duygularım uzaklar
Yaşım uygun, maskem nano korumalı
Portakal dallarında şehvetli kokular
Kuşak döngüsü, çağrısı var her rengin
İşvesi moruna asılı katır tırnakları
Banklar konuklarına küskün bugün
Bağlaçlar unutmuş belli ki tüm görevlerini
Virüs sireniyle hazırolda sevgililer, yaklaşmayın
Bu ne demeyin, siz de öyle yapın
Gölgenizi bile uzaklaştırın kendinizden

Ah şu yasaklar, sevimli yasaklar
Siz de ruhunuzu yasaklayın, belge gerekmez
Kendinizden uzak durun, ucunda bahar var
İnanın, camlardan bu kadar diyorlar.

Nisan 2020

*Bir elinde görev mazbatası
Diğerinde yasaklar sertifikası
Koca bir yalan kasnağı, öğütücü döngü
İstibdat çarkının paranoyası.*

BEZİRGAN SEMTİ

Aynı kervanda düzülen yavuz yavuz yolcular
Durdu duralı han kavgasına
Ne bombalı aşklar yaşandı, bezirgân semtinde
Kör olası ahbaplıklar vardı başeğilmesi aşk biçimi
Görmezden geliriz bilmezden
Adımız vurulmasın, silinmesin hani
Makaklar cenneti güzel memleketim, şu kadrāja takılır illa
Göremedik görünmedi görülmesi de istenmedi zaten...
Bir akarsu önünde yıkanalım bitsin bu paklanmazlık
Gezdir gözlerini dostum, ölmek yakışmaz sümen altı sözlere...

Son damlaydı düşen

Yalnızlığımı taşırdı...

BİR ŞEY

Devşirir her biri bir eskiden yeni bir şey
Çok bilir her iyi her şeyi en belirgin bir şey
Dirilir bir daha her gün bir daha ölen bir şey
Yıllardır aynı sarım her sürüm yenilenen yeniyi
Minarede kılıf, bin bir birim pazen kefenlik
Meclisi mertebede el birlik kesilen içkin şey
Her biri tek birini izler, yaşmaklıdır, güzeldir
Özündür, evindir, yerinde yersiz kalan şey
Güncel yetkinlik "sende sensizlik" temel şey...

Nisan 2015

KOSTRATO

Taş plaklar dönmüyor artık
Agop Amca'nın dükkanında
Nikelaja verdi dün
Kostrato sesini
Nöbette pos bıyıklı amcalar
Üç adımlık mahzenlerde
Çağ devirdi sedalar
Unkapanı un ufak
Ergen sesi Haliç'e şırıl şırıl

Üstatlar pembe-mavi
Devrim günü top model
Rıza Emmi'nin barında
Ödünç alır alçı topuklar
İstiklal caddesini
Nostaljik tramvay
Bir kirli aşk taşır Taksim'e
Taş kalçalar fırıl fırıl

Pembe sektör mü üşüdü
Al şalı boynunda
Salaşlardan yedi tepeye
Terfi ettirdi kendini
Parmaklarda al oje
Şarkı çatlatıyor masalar
Çakal çağırıyor İstiklâl'den
Dudaklar kaldırımlarda
İnci diller mırıl mırıl

Esir insan seline hanlar
Aşk köhne duvarlara yaslı
Yığın yığın kösnüllük akar
Yola terk uzatma parçalar
İçselliği bitirim kadehlerde
Biri bıldırcına su verir
Işıklar loş ve mutedil
Çember masada işve şırıl şırıl

İndirdi esnaf kepenklerini
Dünden hazır düğüne
Bodrumlara indirir
Lale devrinden tereke
Kırmızı mestreslerini.
Kadıncık bir ay bastı
İstiklal caddesini..
Peşrev sokaklar pırıl pırıl.

Şub 2014

SENİA

Bosna, Zenitsa Demir Çelik Fabrikası
Şehirler ağlaşır, akar çelikten gözyaşı
Kalemin adaşı gögebakan serviler
Sülünü gölgede bırakan kızlar ülkesi
Tuna nehri paralel, Zenitsa hüznün nakışlı
Bir Amerikalı hatun yatar Tuna'ya uzanmış
Cristin Major, ne uzun gün sabahtan akşama
Soyunuk bir ateş Sırttan, Hırvattan yana
Tuna al al altından akar yanar döner
Sıcak bir türkü söylenir adı Müjgan
Yazılmamış tarihe, dingin insanlığa karşı
Layla'lar bekler, Alma'lar ateşle ateşlere karşı.
Sinemoy (Leylim ley) yükselir Majestik Cafe'de
Cennet sokaklardan İstanbul sokaklarına
Spiker Zafer (Kiraz) bir haber geçer acıklı
Senia'lar temizlikçi kadınken kılıcın kınında
Ali (Hakan) istekleri kabul eder TRT Zenitsa Fm'de
Siz uyuyordunuz o zaman güneşin battığı yerdin burası
Tuna ne gür akardı kanla sarmaş dolaş
TRT'den Ahmet (Yeşiltepe) haberlere pür sevdalı
Canlı yayın hüznü
Nasıl aktarılır bu kadar acı kucak dolusu
Yol arayışları karanlık olmasa kör uygarlığa
Senia umudunu yitirmiş sağır Avrupa'da
Ahşap evlerin duman kokularına
Hayal satar dirhem dirhem
Eagle Force ateş hattı kallavi
Rotary, Lions kulübü ve diğer NCO'lar
Balık vermek yerine balık tutmayı öğretmek için akıncı
Sallar oltalarını Tuzala'ya, Sarayova'ya karşı...

Din bezirgânları göbeğini kaşır karalara bürünür çarşı...
Neyse.. Delik deşik Sarayova sokakları
Tüketilmiş insan manzaraları canlanmış kaldırımlar
Dayton süklüm püklüm
Barışı büyütür, barış da nalıncı keseri hani
Düşlerin atası sizlere ömür
Evrenin yamyam çocukları
Sarayova, Kosova, Tuzla'da pusuda
Senia düşler çeker
İki yüzlü dünyaya
En güzel düşünüyü kahve telvesinde gizler
Bu şiirde yaşadığını hiç bilmeden
Ne Asya ne Afrika ne de Ortadoğu'nun dar sokakları
Avrupa'nın orta cehenneminde
Yıl on dokuz doksan yedi
Çaktı uygarlık bu yıl da
Bir üçüncü dünya daha bugün, yarın, gelecekte...
Ağustos 2013

İsimsiz

Ve Başlıksız

Birkaç dizeydi dökülen

İmgelemden imgelere

İmgelerden imgeleme

Ne duyguyu yola koyan anlam

Ne de akli yoldan alan imge

Benimle bugün

Benimle bu gece

Yokluğa teyel olur.

Sıcak tene

Ya da yüreğin gizil köşesine

Pembe sarmaşık gibi

Sıkı sıkı tutunmadıysa

Dokunmadıysa gülüşlerin güfdesine

Olmazlarla yanmadıysa için için

Daralmadıysa gökyüzü

Yaşamak

Aşksız

Adam gibi yaşamak

Varoluşa kefen olur...

Nisan 2013

YAŞ DÖNÜMÜ

İlk ışıık değdiğinde gözüme
Dilsiz öyküm ritme başlarmış
Var yok arası yolculuğumda
Zaman ile kurgum sarmalmış.
Tam ayaklarım bastı yere
Gerçeğe erdim derken
Ayrılan zaman daralmış.

Ezelden yaşama habersiz
Sonsuzluğa doğum sancısı
Ondandır, ince telaşım çoğalmış.
Düşünemedim geçen her gün
Ömrün sayfalarını dizip
Ecele ısıık çalarmış.

Altın saraylar, atlas kumaşlar
Hepsi, hepsi sizin olsun!
Yanarım ki a dostlar
Her son kimsesiz bir hüzün
İz bırakabilmiş isem arkamda
Yaşayan, bir özlemim kalmış.
Tarancı misali “yolun yarısı” tesellimken
Elimde küçük bir dilimim
Yanında pişmanlıklarım kalmış.

İşte yoktan geldik var oluşa
Vardan göçeceđiz yok oluşa
Yaradan özenmemiş
Katmamış ise özüne incelik
Biraz zekâ, biraz da güzellik
Var yok arası şu yolumda
Ne izim ne de sesim kalmış.

Şikâyetimden değil dizelerim
Duyuşumun gecikmesi
Varışımın engelinesidir sitemim
İçime tırmanan telaşı
Bir bakıma pişmanlığın nişanı
Yaş dönümü kapıdaysa bugün
Söz nerede, nasıl, kime kalmış?

Bir ibrik su, bir kürek toprak,
Bir demet hüznün, bir tutam çiçek
Ne sanrı ne düş ne de gerçek
Alnıma düşen günde
Beni bende özgün
Beni bende özgür
Ve gülüşlerim alabildiğine hür
Ala vere özleyip sevemediysem
Bana ne! Kime ne!
Nerede kime neyim kalmış?

Mart 2013, Narlıdere

Devrik şahın linçine tanığım şah damarımda
Ödülü ölüm, mezuniyet töreni provasındayım

BENLE BİZE GİDELİM

Nasılsa öyle olsun işte biz benle evdeyiz
Akça kadınlar kendilerini gizlesinler ayıplarında
Yangınlar ortasında sıska birer çalı çırpıyız
Yansak da sizlerin umurunda değil, bilenlerdeniz
Ne zaman ki başınız sıkışırsa anımsanacağız
Biz bize yeteriz de “bizde” ben de var mıyım, bilemeyiz
Can alıcı öyküler geçelim, yaşanadursun dehlizlerde
Kelleler semiredursun kulpundan tuttuğu teknelerde
Akıl almaz bulgu bunlar, sığdırılır yasalara ne güzel
Bilirsin, kibir sığmaz egemenlik dersinde kefelere
Topuzundan alır her kantar oynaklığın gücünü
Ayırgılar, kayırgılar, yanılgılar eylemsiz kalmaz
Gün gelir mahzende kabuklarını soyarlar tertemiz
Her tarağın oynak bir açısı vardır saçlarını tararken

Tara saçlarını aklım; benle bize gidelim, umut bekler bizi...

Nisan-Mayıs 2020

Umut Bekler Bizi

Yaşar Özmen

Şiirler,

Yok mu şu şiirler

Tözü dumana saran şiirler

Soyu mumyalanmış sevgiden öte

Kaç ülkü taşırılar ipek dizelerde

Ya da kaç ülke kurarlar

Yufka yüreklerde

Gün gelir

Yanar söner saman alevi gibi

Asır döner

Bir tuğla olur yüreğin duvarına belki

Bilirim sevincin doğum sancısı

Sevginin kristal dudaklarında gizli...

Tara saçlarını aklım; benle bize gidelim, umut bekler bizi...

ISBN No:978-605-74589-0-2

